

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 180. Tunc milites præsidis suscipientes Iesum in prætorio. v. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

fissimus erat, quia regnare cœpit à ligno, trahens ad se omnia. O Pilate ubi nunc est potestas tua quam dicebas te habere ad dimittendum & crucifigendum? Timor est potestas tua. times perdere gratiam Cœsaris, times perdere bona temporalia & honores, hæc erat tua potestas.

REx magne Deus noster fortis, & omnipotens, amici tui potentes sunt non inimici, quia cum nil possidere velint in hac vita, nisi quod ipsis competit ex iustitia, ideo non timent perdere omnia propter te visibilia & caduca, ut invisibilia & æterna recipiant. Hinc illi nimis honorati sunt, umbra sua sanarunt homines, verbo exercent claudos, &c. Pilatus autem & omnes similes ei revera valde imbecilles sunt, à vermis consumpti sunt.

§. 180. Tunc milites praesidis suscipientes Iesum in pratorio. v. 27.

Audita hac lalentia crucis Christi à Præside, & data licentia ad flagellandum primo, vidisses undique accurrentes, quasi rabidos canes ad prædam vel ut apes ad pungendum melle illitum, milites circumdantes Iesum, & manum applicantes & dirè religantes, quid enim aliud erat expectandum ab instigatis & emptis ad vindictam per Iudeos, quam ut omnem modum crudelitatis possent in eo exercere, quem ut Iudeum oderant gentiles, & ut iocularem Regem gaudebant irritare, ut olim possent iactare, se Regem aliquem in Iudea flagellasse. Igitur suscipientes eum è manibus praesidis suas (ò duras manus!) non suscipiebant modo, sed trahebant, nec trahebant, sed trudebant ad locum castigationis sc. atrium quoddam. ò quot pugnis interea onustus fuisti mi Salvator! & quis te ita inhumaniter suscepit, traxit, pugnis exceperit, nisi ego per continua, cheu, peccata mea, & tu pateris, nec contradicis verbum!

ODulcissime Iesu quis sum ego? vilis homuncio, indignus peccator! ut pro me annihilari velis & tam crudelia sufferre. quam pretiosa, quamque chara est ergo in oculis tuis anima mea, pro qua tam insigne das pugnis. Corpus scilicet tuum inimicis tuis non ad conversationem civilem, sed ad tractandum sicut ipsis volunt inhumanissime. ò amor Dei mei! ò pretiosus thesaurus, quo me redemisti, æterne Salvator! quam me ab æterno dilexisti! ut pro me ira volueris vulnerari, conteri, affligi, pungi, excruciarri, etiam potius extingui, quam me perire sineres.

O Salutaris hostia! quid retribuam tibi pro omnibus quæ retribuis mihi? en ego me ad te converto, te ferventer redamandi cunctaque, quæ me à tuo possidente amore abstrahere, evitandi affectu, ac desiderio accedo, quo unus tecum effici merear affectu, voluntate & amore, enim vero spes mea omnis, consolatio & refugium meum tu deinceps eris.

§. 181.